

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/226/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512203060
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3512203060.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a členov JUDr. Gabriely Janákovskej a JUDr. Viery Škultétyovej v právnej veci navrhovateľa U. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. L. M. F., B. XXXX/XX, zastúpeného JUDr. Soňou Miškovičovou, advokátkou so sídlom v Novom Meste nad Váhom, Čsl. armády 4, proti odporcovi D. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. A., L. X/ X, zastúpeného JUDr. Jozefom Kováčikom, advokátom so sídlom v Trenčíne, Legionárska 2/210, o zaplatenie 6.576,47 Eur s príslušenstvom a o splnenie nepeňažnej povinnosti, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 3. decembra 2012 č.k. 11C/89/2012-178, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Odporca **j e p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 44,31 Eur, k rukám jeho právnej zástupkyne JUDr. Soni Miškovičovej, advokátky, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi 4.700 Eur proti splneniu vzájomnej povinnosti navrhovateľa vydať odporcovi vozidlo Renault L. P. X.H., F.: F V. M. XXX Q., r.v. XX/XXXX, a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi 560 Eur a úrok z omeškania 9 % ročne zo sumy 5.260 Eur za obdobie od 18.01.2012 do zaplatenia, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Odporcu zaviazal povinnosťou prevziať a na vlastné náklady odviezť automobil D. L. P. H. F.: F V. M. XXX Q., r.v. XX/XXXX z miesta jeho uskladnenia G. XX, L. Y. - J., do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol. Odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania 1.183,55 Eur, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám právnej zástupkyne navrhovateľa. Odporcu zaviazal zaplatiť štátu náhradu trov konania 69,66 Eur, do 30 dní od doručenia rozhodnutia na účet okresného súdu. Navrhovateľa zaviazal zaplatiť štátu náhradu trov konania 17,41 Eur, do 30 dní od doručenia rozhodnutia na účet súdu. Odporcovi vrátil súdny poplatok za odpor proti rozkazu na plnenie vo výške 99,50 Eur po právoplatnosti rozhodnutia prostredníctvom Daňového úradu Trenčín. V rozhodnutí konštatoval, že podanou žalobou sa navrhovateľ domáhal proti odporcovi vrátenia kúpnej ceny oproti povinnosti vydať osobné motorové vozidlo a náhrady nákladov spojených s uplatnením vád. Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh navrhovateľa bol v prevažnej časti dôvodný. V prvom rade sa zaoberal nárokom navrhovateľa na vrátenie kúpnej ceny v sume 4.700 Eur požadovanej z titulu zrušenia zmluvy v dôsledku odstúpenia a dospel k záveru, že v tejto časti je nárok navrhovateľa opodstatnený. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že odporca ako predávajúci ubezpečil navrhovateľa ako kupujúceho, že vozidlo má ku dňu predaja najazdených 140 000 km. Keďže z vykonaného dokazovania vyplynulo, že táto odporcom tvrdená skutočnosť je nepravdivá, konštatoval, že táto informácia mala pre navrhovateľa mimoriadnu dôležitosť a jedná sa o vlasnosť, s ktorej nepravdivým uvedením je potrebné spájať oprávnenie kupujúceho odstúpiť od zmluvy. Keďže

bola nepravdivosť ubezpečenia o počte najjazdených kilometrov jednoznačne preukázaná, odstúpenie navrhovateľa od zmluvy v súlade s ust. § 597 Občianskeho zákonníka bolo urobené platne a sú s ním spojené zákonom predpokladané účinky. Platné odstúpenie navrhovateľa od zmluvy malo za následok zrušenie kúpnej zmluvy od počiatku, z ktorej je potom spojený vznik vzájomnej povinnosti jej účastníkov vrátiť si všetko, čo podľa nej dostali. Pokiaľ sa jedná o ďalší uplatnený nárok, ktorým bolo zaplatenie 400 Eur za vyhotovený znalecký posudok a 160 Eur za právne služby spojené s odstúpením ako úhrada nevyhnutných nákladov, ktoré vznikli navrhovateľovi v súvislosti s uplatnením práv zo zodpovednosti za vady, mal za to, že oba tieto úkony je potrebné v situácii navrhovateľa považovať za nevyhnutné. Pokiaľ ide o technický stav vozidla, vyskytli sa na ňom po kúpe závady, ktoré si navrhovateľ nechal odstrániť v servise, kde sa od mechanikov dozvedel o potrebe ďalších opráv, neskôr sa ešte ďalšie závady prejavili na chode motora. Po zistení ich príčiny bol navrhovateľ mechanikmi oboznámený so stavom vylučujúcim upotrebitelnosť vozidla. Postup odporcu, ktorý po tomto „návale“ porúch požiadal o odborné stanovisko nezainteresovanú osobu znalú problematiky, preto považoval za dôvodný, keď napokon to bol práve znalec, kto zistil "stočenie" kilometrov, keďže ako podklad použil aj záznamy zo servisnej histórie vozidla, ku ktorým by navrhovateľ inak prístup nemal. Je tak namieste otázka, či by navrhovateľ bez odbornej pomoci znalca bol schopný zistiť skutkovú opodstatnenosť odstúpenia. Mal za to, že by toto navrhovateľ nebol schopný sám zistiť a že vyhľadanie služieb znalca považuje v pozícii navrhovateľa za racionálne riešenie vzniknutej situácie. Rovnako tak za správne považoval následné vyhľadanie právnej pomoci a vynaloženie nákladov na vyhotovenie odstúpenia od zmluvy, pretože odstúpenie od zmluvy nie je bežným a jednoduchým právnym úkonom každodenného života, ale úkonom vyžadujúcim presné vymedzenie dôvodov, jednoznačnosť a včasnosť, ktoré sa bez znalosti právneho predpisu a odborných vedomostí pri tomto úkone pravidelne zanedbajú, a preto úhrada nákladov za odborné služby, týkajúce sa skutkových ako aj právnych okolností bola plne namieste. Zo sumy kúpnej ceny a náhrady nákladov priznal navrhovateľovi aj úrok z omeškania, a to počnúc dňom 18.01.2012. V časti, v ktorej sa navrhovateľ domáhal zaplatenia sumy 1.316,47 Eur ako náhrady škody vzniknutej v dôsledku vynaložených nákladov na opravy vozidla návrh navrhovateľa zamietol s tým, že pokiaľ by malo byť dôvodné požadovať náhradu tejto škody od odporcu, museli by byť na jeho strane naplnené predpoklady zodpovednosti za uvedenú škodu. V konaní však nebolo preukázané, že by to bol odporca, kto manipuloval s počítačom kilometrov, prípadne že by odporca nedodržiaval servisné intervaly, rovnako nebolo preukázané, že poškodenie nosníka a s tým súvisiacu netesnosť prevodovky spôsobil odporca, prípadne že by protiprávnym konaním spôsobil opotrebovanie ložísk, autobaterie, či častí palivového systému. Zaoberal sa ďalej tým, či požadovaná náhrada investícií navrhovateľa do vozidla nemôže byť posudzovaná ako bezdôvodné obohatenie a dospel k záveru, že keďže pri súčasnom stave vozidla nemajú navrhovateľom vykonané opravy za následok jeho zhodnotenie, nie je nárok navrhovateľa na náhradu investícií dôvodný ani titulom bezdôvodného obohatenia. O náhrade trov rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p.

Proti rozsudku, jeho výroku, ktorým bol odporca zaviazaný zaplatiť navrhovateľovi sumu 560 Eur s príslušenstvom, podal v zákonnej lehote odvolanie odporca prostredníctvom právneho zástupcu. V odvolaní uviedol, že odvolanie podáva z dôvodu, že uvedenú čiastku 560 Eur vynaloženú v časti 400 Eur za posudok I. P. a 160 Eur za právne služby nepovažuje za nevyhnutné náklady, ktoré navrhovateľ musel vynaložiť k tomu, aby mohol uplatniť svoj nárok na odstúpenie od zmluvy. Navrhovateľ mohol od zmluvy odstúpiť na základe opakovanej poruchovosti vozidla a na základe informácií, ktoré získal v servise, kde mu uvedené poruchy odstraňovali, preto znalecký posudok Ing. Staňu a právne služby neboli nevyhnutne potrebné.

Navrhovateľ prostredníctvom právnej zástupkyne v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadal rozsudok prvostupňového súdu potvrdiť. Uviedol, že po oboznámení sa so stanoviskom mechanikov, že motorové vozidlo je neupotrebitelné a po už vtedy značnej finančnej investícii do tohto vozidla sa mu javilo nielen logické, ale aj nevyhnutné, aby požiadal o podanie nestranného odborného stanoviska znalca z príslušného odboru. Súd správne vyhodnotil vyhľadanie znalca za racionálne riešenie vzniknutej situácie. K vyhľadaniu advokáta za účelom poskytnutia právnych služieb v súvislosti s odstúpením od kúpnej zmluvy sa stotožnil s názorom súdu, že odstúpenie od kúpnej zmluvy nie je bežným a jednoduchým úkonom bežného života, takýto úkon si vyžaduje odbornosť, ktorú nemožno vyžadovať od laika, tiež vzhľadom na komplikovanosť celej veci. Rovnako ako súd prvého stupňa poukázal zároveň na to, že tieto ani neboli advokátkou vyúčtované v celom rozsahu.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné v napadnutej časti výroku, ktorým bol odporca zaviazaný k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi 560 Eur s príslušenstvom, ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Odvolať proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len skutočnosťami uvedenými v § 205 ods. 2 písm. a/ - f/ O.s.p.

V prejednávanej veci z odvolania odporcu odvolací súd zistil, že odvolateľ v ňom neuplatňuje výslovne žiadny z odvolacích dôvodov uvedených v ust. § 205 ods. 2 písm. a/ - f/ O.s.p. Svoje odvolanie zdôvodňuje len tým, že priznanú čiastku 560 Eur nepovažuje za nevyhnutné náklady, ktoré navrhovateľ musel vynaložiť k tomu, aby mohol uplatniť svoj nárok na odstúpenie od zmluvy, bližšie však nezdôvodňuje v čom má byť rozhodnutie prvostupňového súdu v tejto časti nesprávne.

Odvolať súd po preskúmaní zistil, že súd prvého stupňa v napadnutej časti svoje rozhodnutie náležite skutkovo aj právne zdôvodnil, pričom odvolací súd sa s týmito závermi prvostupňového súdu v celom rozsahu stotožnil. Z konštantnej judikatúry totiž vyplýva, že za náklady spojené s uplatnením pohľadávky treba považovať aj trovy vzniknuté v súvislosti s uplatnením pohľadávky, a to aj v predsúdnom štádiu, medzi ktoré patrí aj zaobstaranie znaleckého posudku objasňujúceho vznik a výšku škody a za ktoré treba považovať aj náklady spojené s vyhľadáním právnej pomoci, pokiaľ sú spojené s uplatnením pohľadávky, teda v danom prípade náklady potrebné na vypracovanie odstúpenia od zmluvy. Podmienkou však je, aby sa jednalo o náklady, ktoré boli účelne vynaložené, čo v preskúmvanej veci bolo preukázané. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd stotožnil so záverom prvostupňového súdu, že nárok navrhovateľa aj v tejto časti bol opodstatnený. Keďže súd prvého stupňa svoje skutkové a právne závery v tomto smere v napadnutom rozhodnutí dostatočne a podrobne zdôvodnil a odvolací súd sa s týmito závermi stotožnil, odvolací súd v súlade s ust. § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť rozhodnutia prvostupňového súdu v tejto napadnutej časti, na ktoré v podrobnostiach odkazuje.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 tak, že navrhovateľovi, ktorý bol v odvolacom konaní plne úspešný, priznal náhradu trov odvolacieho konania v sume 44,31 Eur, spočívajúcich v odmene za právnu službu, a to za 1 úkon právnej služby: vyjadrenie k odvolaniu á 36,52 Eur + režijný paušál 7,81 Eur, v zmysle vyhlášky 655/2004 Z.z., vychádzajúc z predmetu odvolania, t.j. zo sumy 560 Eur.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.